

[Poul Nødgaard]

se nogen synderlig forskel på SF's forslag og det socialdemokratiske forslag. Det er to sider af samme sag, lad os sige det rent ud. Men jeg kunne appellere til de partier, der gang på gang ødelægger beskæftigessituationen i Danmark. Jeg tænker på, hvordan et flertal her i Folketinget har ødelagt A. P. Møllers mulighed for at skabe ca. 1.000 arbejdspladser, fordi man havde en helt tåbelig indstilling til det projekt, der skulle gennemføres. Dermed er man med til at forøge arbejdsløsheden, selv om man måske kunne mindske den, hvis man førte en mere erhvervsvenlig politik.

Sonja Albrink (CD):

Da CD's ordfører, hr. Duetoft, ikke kan være til stede, da han sidder i møde andetsteds, skal jeg fremføre CD's synspunkter.

Vi forstår godt, at de mennesker, der falder ud af arbejdsmarkedssystemet og kommer på bistandshjælp, rammes hårdt, ikke mindst i de tilfælde, hvor det får betydning for den samlede husstandsindkomst, at man går fra dagpenge over til nulindkomst. Det kan få voldsomme konsekvenser for familierne, det kan koste både hus og hjem og måske familien, og vi vil meget gerne være med til at hjælpe disse mennesker.

Men omvendt må jeg sige, at både regeringen og Socialdemokratiet kendte disse forhold, da man indgik dagpengeforliget, og det kan ikke komme som nogen overraskelse, at mennesker bliver tvunget ud af understøttelsessystemet, når de har været der så længe. Det er CD's opfattelse, at de forlig, der indgås, må overholdes, så længe konsekvenserne er forudsigelige. Parterne vidste, at man kunne komme i denne situation, og derfor er det ikke særlig klædeligt at indgå et forlig med nogle følger, som ændrer forholdene for dem, der er omfattet af forliget.

CD synes, at man i forbindelse med aktiveforhandlingerne bør tage dette problem op, og planlægge forsøgsordninger, så der kan gøres noget for denne gruppe mennesker. Det vil kunne skabe en afklaring forholdsvis hurtigt. Dernæst må vi i de generelle dagpengeforhandling bestræbe os for at gøre systemet så effektivt, at så få som muligt kommer i denne ulykkelige situation. Det kan nok lade sig gøre, bl.a. via en hurtig og mere effektiv indsats over for de ledige, en mere målrettet indsats mod

den enkelte, og det er i virkeligheden alle de ting, et bredt flertal netop lægger op til på grundlag af forhandlingerne.

Men vi synes ikke, der er noget perspektiv i blot at forlænge et system, der åbenbart ikke har kunnet hjælpe disse mennesker. Dagpengesystemet er ikke et generelt forsørgelsessystem; det skal klare de akutte behov, mens man forsøger at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Men hvis dette ikke lykkes efter en rimelig tid, er alternativet naturligvis en reel forsørgelse, altså en opgave for det sociale system.

Jeg må straks sige, at vi hverken kan støtte Socialdemokratiets eller SF's forslag, selv om de bestemmer et velmente. Til gengæld kan vi give løfte om, at vi i dagpengeforhandlingerne vil presse på for en hurtig forbedring på forskellige områder, så disse meget ulykkelige situationer bliver begrænset mest muligt.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke støtte SF's forslag. Det ville være forligsbrud, nøjagtig som Socialdemokratiet har sagt, og det er vi selvfølgelig ikke tilhængere af. Jeg synes i øvrigt, det kan diskuteres, om forudsætningerne er så markant ændrede i forhold til, hvad vi forventede på det tidspunkt. Jeg havde desværre i og for sig ikke den helt store optimisme med hensyn til, at arbejdsløshedsproblemet ville løse sig af sig selv.

Som andre ordførere synes jeg også, vi er nødt til at diskutere spørgsmålet om dagpengesystemet, om vi skal fastholde, at det skal være en forsikringsydelse. Det Radikale Venstre er tilhænger af at fastholde forsikringsprincippet. Vi mener også, at bidragene fra arbejdstagerne og arbejdsgiverne ikke er store nok, og vi har derfor foreslået modellen »en tredjedel/en tredjedel« i modsætning til i dag, hvor arbejdsgiver og arbejdstager hver især kun betaler godt 15 pct. Men det kan man jo diskutere; det er i hvert fald noget af det, Zeuthenudvalget også arbejder med.

Jeg vil også sige, at med de forudsætninger, der er gældende i dag, er det klart, at nogle personer vil falde ud af systemet, og derfor er vi selvfølgelig nødt til at diskutere, om man skal være i dagpengesystemet til evig tid eller ej. Fru Jytte Andersen bruger ordene »leve op til forudsætningerne«, men forudsætningerne